

sygn. akt VI Gz 162/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Renata Bober**

SSO Marta Zalewska (spr.)

SSO Anna Harmata

Protokolant: asystent sędziego Agnieszka Wasilewska - Kardys

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2018 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Skarbu Państwa – (...) w K. i wierzyciela W. H. (1)

z udziałem dłużnika (...)Spółki z o.o. w K.

o uchylenie układu

i z wniosku dłużnika (...)Spółki z o.o. w K.

o zmianę układu

w przedmiocie wniosku wierzyciela W. H. (1) o nadanie klauzuli wykonalności wyciągowi ze spisu wierzytelności objętych układem

na skutek zażalenia wierzyciela W. H. na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie Wydziału V Gospodarczy - Sekcja ds. restrukturyzacyjnych i upadłościowych z dnia 1 marca 2018 r. sygn. akt V GUu 1/16

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie przekazując sprawę Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności w postaci wyciągu ze spisu wierzytelności objętej zatwierdzonym układem.

Sąd Rejonowy wskazał, że wniosek wierzyciela nie jest zasadny. Przede wszystkim wierzytelność objęta układem została spełniona, chociaż z opóźnieniem, w całości, a zatem wygasła i aktualnie wierzyciel nie może jej dochodzić jako nieistniejącej. Poza tym, zawarty układ nie mógł obejmować -co oczywiste- należności odsetkowych z tytułu opóźnienia w spełnieniu rat układowych. Rzeczą wierzyciela będzie rozważenie dochodzenia takiego roszczenia w odrębnym postępowaniu.

W związku z tym w oparciu o art. 102 ust. 2 pr. restr. orzeczono jak w sentencji.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem wierzyciel podnosząc naruszenie :

1. Przepisów postępowania, a to art. 102 ust. 2 ustawy z dnia 15.05.2015 r. Prawo restrukturyzacyjne w zw. z art. 777 § 1 pkt 3 kpc poprzez ich nieuzasadnione niezastosowanie, co doprowadziło do oddalenia wniosku wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności wyciągowi z zatwierdzonego spisu wierzytelności wraz z wypisem prawomocnego postanowienia o zatwierdzeniu układu , podczas gdy istniały wszystkie formalne przesłanki nadania klauzuli wykonalności powyższemu tytułowi egzekucyjnemu,
2. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym przyjęciu , iż w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do nadania klauzuli wykonalności wyciągowi z zatwierdzonego spisu wierzytelności wraz z wypisem prawomocnego postanowienia o zatwierdzeniu układu,
3. Nierozpoznanie istoty sprawy poprzez brak rozpoznania , uwzględnienia lub zanegowania jakichkolwiek przesłanek formalnych przemawiających za nadaniem tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, a oparciu orzeczenia o fakty i zdarzenia wykraczające poza kognicję sądu w postępowaniu klauzulowym dotyczące zasadności żądania zapłaty wierzytelności objętej tytułem egzekucyjnym.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności zgodnie z wnioskiem wierzyciela z dnia 30.06.2017 r. sprecyzowanym pismem z dnia 21.08.2017 r. i o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego,

ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu rozwinął argumentację na poparcie zgłoszonych zarzutów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 102 ust. 2 pr. r. po prawomocnym zatwierdzeniu układu wyciąg z zatwierdzonego spisu wierzytelności, łącznie z wypisem prawomocnego postanowienia zatwierdzającego układ stanowi tytuł egzekucyjny przeciwko dłużnikowi. W poprzednio obowiązującym stanie prawnym, a zdaniem sądu odwoławczego po analizie przepisów przejściowych to on znajduje w sprawie zastosowanie, zgodnie z art. 296 § 1 tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu był wyciąg z listy wierzytelności, łącznie z wypisem prawomocnego postanowienia zatwierdzającego układ. Niezależnie zatem, który reżim miałby zastosowanie w sprawie, mamy do czynienia z tytułem egzekucyjnym, uprawniającym do nadania mu klauzuli wykonalności. Podstawą bowiem nadania klauzuli wykonalności na rzecz wierzyciela jest art. 781 § 1 k.p.c. i art. 777 kpc. Postępowanie klauzulowe ma przy tym ograniczoną kognicję, ograniczającą się do przesłanek formalnych – istnienia tytułu egzekucyjnego, czy dany akt spełnia wymagania zawarte w przepisach ustawy dla określonego rodzaju tytułu egzekucyjnego i stwierdzeniu, czy postanowienia aktu nadają się do wykonania w drodze egzekucji sądowej. Wyłączona jest w tym postępowaniu ocena merytoryczna istnienia wierzytelności. Jeżeli obowiązek stwierdzony w tym tytule i objęty klauzulą jego wykonalności przestał istnieć, skutki prawne z niego wynikające mogą być stwierdzone w drodze procesu o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego np. z uwagi wygaśnięcie wierzytelności z tytułu spełnienia świadczenia. W efekcie wierzyciel nie ma obowiązku dochodzenia w drodze procesu wierzytelności uznanej w postępowaniu restrukturyzacyjnym. Może też po uzyskaniu klauzuli wykonalności prowadzić na jego podstawie egzekucję. Nawet zatem w sytuacji wydania postanowienia o wykonaniu układu /art. 172 ust. 1 pr. r. oraz art. 297 § 1 w brzmieniu sprzed 1.01.2016 r./ (choć w sprawie nie wydano takiego) nie stanowi to podstawy do odmowy nadania klauzuli wykonalności, bo po pierwsze brak przepisu pozytywnego w tym przedmiocie (skutki zostały jednoznacznie i wyczerpująco określone w art. 172 pr. r.), po drugie jest to analogiczna sytuacja, jak zaspokojenie roszczenia

po powstaniu tytułu egzekucyjnego, co uprawnia do powództwa przeciwegzekucyjnego, a nie do odmowy nadania klauzuli wykonalności, bowiem w postępowaniu klauzulowym sąd nie bada istnienia wierzytelności

Zgodnie z art. 795 § 3 kpc sąd drugiej instancji, uwzględniając zażalenie wierzyciela na postanowienie o odmowie nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu niebędącemu orzeczeniem sądu nie może wydać orzeczenia reformatoryjnego. Jeżeli stwierdzi, że zachodzą podstawy do nadania klauzuli wykonalności, uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje wniosek do ponownego rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 795 § 3 kpc w zw. z art. 209 pr. r.